

christelijke scholen het diepst met eerbied jegens vader en moeder vervuld, het vluchtst ontwikkeld, steeds voor-
aan in den wedloop ook waar het de eerekrans geldt op maatschappelijk gebied. Zoo worde den christen die neering drijft de bede om zegen nooit door het zelfverwijt van oneerlijkheid op de lippen gesmoord. Ja zoo werke elk uwer die van God bekeerd is, al roent ge ook slechts in een enkele gave, er naar zijn mate toe mede, om de kracht die ge uit God ontvingt, in het menschelijk leven te doen ingaan, Christus een gestalte in de menschheid te doen verkrijgen, het rechtzinnig Christendom in eere te brengen, en zoo elk in uw eigen taal het uit te spreken, dat geen „Excelsior” ons den berg kan doen beklimmen, dan waar Christus in ons hart nederdaalt, om ons naar den bergkruin te geleiden.

Maar genoeg M. H. om u te toonen hoe hartelijke verkleefdheid aan den Christus Gods voor mijn gevoel den blik juist verruimt, het hart uitzet en tot krachtiger levensopenbaring prikkelt. Immers de Christus in ons kan geen andere zijn dan de Christus van voor achttien eeuwen. Gelijk het kindeke te Bethlehem geboren zoo moet ook de Christus in ons dus mensch worden in vollen, rijken zin. Gelijk de Christus van toen, zoo moet Christus die thans in zijn gemeente leeft, zich niet schuilhouden en terugtrekken, maar uittreden en zich openbaren aan de wereld. Als de Christus van voor achttien eeuwen, moet de Christus die in ons is neergedaald, niet gluipend bespieden, maar met het ruimste hart erbarmend voor allen zijn. Als de Christus van Judea's bergen zoo moet de Christus in ons zich geven aan de wereld, haar geest tot drank, tot spijze voor haar ziele. Als de Christus die den tempel reinigde, moet de Christus in ons eigen hart in